

Üniversite Öğrencilerinin Genel Aidiyet Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Emine DURAN ^{1*} Kemal ÖZTEMEL ² Zeliha TRAŞ ³

¹ Yozgat Bozok Üniversitesi, Türkiye

² Gazi Üniversitesi, Türkiye

³ Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Makale Bilgisi

Makale Geçmişi

Geliş Tarihi: 15.02.2025

Kabul Tarihi: 30.05.2025

Yayın Tarihi: 30.06.2025

Anahtar Kelimeler:

Aidiyet,
Kabul Edilme,
Reddedilme,
Üniversite Öğrencileri

ÖZET

Araştırmada üniversite öğrencilerinin genel aidiyet seviyelerinin tespit edilmesi ve genel aidiyetin alt ölçekleri olan kabul edilme ve reddedilme puan ortalamalarının çeşitli değişkenlere göre değişiminin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma tarama modeli yaklaşımına göre oluşturulmuştur. Araştırma grubunu, yaş ortalaması 20,04 olan 506 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Grubun 418 (%82.6)'i kadın ve 88 (%17.4)'i erkek katılımcıdan oluşturmaktadır. Araştırmaya 225 (%45) lisans ve 281 (%55.5) önlisans öğrencisi katılmıştır. Veri toplama sürecinde "Genel Aidiyet Ölçeği" ve araştırmacılar tarafından hazırlanan, demografik bilgilerin bulunduğu "Kişisel Bilgi Formu"ndan yararlanılmıştır. Verilerin analizinde ve raporlamasında; üniversite öğrencilerinin, kabul edilme ve reddedilme alt ölçeklerine verilen yanıtların ortalamalarından hareketle genel aidiyetlerinin, cinsiyete ve eğitim düzeyine göre farklılık gösterip göstermediğini tespit etmek amacıyla bağımsız örneklem t testi uygulanmıştır. Ayrıca yaşa, yetiştirilme sürecinde algılanan ebeveyn tutumuna, ebeveyn eğitim düzeyine ve ebeveynlerin birlikte yaşama durumuna göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla tek yönlü varyans analizi gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgulara göre; öğrencilerin kabul edilme ve reddedilme puan ortalamaları; cinsiyete, eğitim düzeyine, yaşa ve baba eğitim düzeyine göre farklılaşmamaktadır. Ancak reddedilme ve kabul edilme puan ortalamalarının, yetiştirilme sürecinde algılanan anne-baba tutumuna ve anne eğitim düzeyine bağlı olarak anlamlı olarak farklılaştığı ortaya çıkmıştır. Ayrıca kabul edilme puan ortalamaları, anne-babanın beraber yaşama durumuna göre farklılaşırken, reddedilme puan ortalamaları anne-babanın beraber yaşama durumuna bağlı olarak farklılaşmamaktadır. Sonuç olarak üniversite öğrencilerinin aidiyet düzeyleri; cinsiyetlerine, lisans ya da önlisans düzeyinde olmalarına, bulundukları yaşa ve babalarının eğitim düzeyine bağlı olarak değişim göstermemektedir. Fakat yetiştirilirken algıladıkları anne-baba tutumuna, annelerinin eğitim düzeyine ve ebeveynlerinin birlikte yaşama durumuna bağlı olarak anlamlı düzeyde değişim göstermektedir. Elde edilen bulgular, literatüre dayalı olarak tartışılmıştır.

Examination Of General Belonging Levels of University Students in Terms of Various Variables

Article Info	ABSTRACT
Article History Received: 15.02.2025 Accepted: 30.05.2025 Published: 30.06.2025 Keywords: Belonging, Acceptance, Rejection, University Students	The aim of the study was to determine the general level of belonging of university students and to examine the changes in the mean scores of acceptance and rejection, which are subscales of general belonging, according to various variables. The study was created according to the screening model approach. The study group consisted of 506 university students with an average age of 20.04. The group consisted of 418 (82.6%) female and 88 (17.4%) male participants. 225 (45%) undergraduate and 281 (55.5%) associate degree students participated in the study. In collecting the data; "General Belonging Scale" and "Personal Information Form" were used. In the analysis and interpretation of the data, an independent groups t-test was conducted to determine whether the mean scores of university students from the acceptance and rejection subscales of general belonging differed according to gender and level of education. In addition, ANOVA was conducted to determine whether there were differences according to age, perceived parental attitudes during upbringing, parental education level, and whether the parents lived together. According to the findings; students' acceptance and rejection scores do not differ according to gender, education level, age and father's education level. However, rejection and acceptance scores differ depending on parental attitudes and mother's education level. In addition, while the average acceptance scores differ according to whether the parents live together, the average rejection scores do not differ according to whether the parents live together. As a result, the levels of belonging of university students do not differ according to their gender, education level, age and father's education level. However, it varies significantly depending on the parental attitudes they perceive while they are being raised, the education level of their mothers, and the cohabitation of their parents. The findings were discussed based on the literature.

To cite this article:

Duran, E., & Öztemel, K. (2025). Üniversite öğrencilerinin genel aidiyet düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Necmettin Erbakan Üniversitesi Ereğli Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(1), 163-178. <https://doi.org/10.51119/ereegf.2025.126>

***Sorumlu Yazar:** Emine Duran, emine.duran@yobu.edu.tr

GİRİŞ

İnsan sosyal yönü bulunan ve bu yönü ile yaşam doyumunu destekleyen bir varlıktır. Bireyler bulundukları yeri sahiplenme, kendisini oraya ait hissetme, oradaki kişiler tarafından kabul edilme gibi sosyal gereksinimlerin karşılanmasına ihtiyaç duymaktadır. Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisine göre temel psikolojik ve güvenlik ihtiyaçlarının hemen üzerinde yer alan ait olma sosyal yaşamda temel bir gereksinim olarak kabul edilmektedir (Arpacı vd., 2018). Ait olma kavramı, bireyin bir çevreye dâhil olması ve o çevreye katılma tecrübesi olarak da ifade edilir (Hagerty vd., 1992). Aidiyet duygusu, bireylerin temel ihtiyaçlarından biri olan, sosyal/duygusal bağlılığın bir unsuru olan kavramdır (Hill, 2006).

Aidiyet duygusu, bireylerin iş yerleri ve eğitim kurumlarındaki motivasyonları, verimleri ve başarıları üzerinde önemli derecede rol oynamaktadır (Ryan ve Deci, 2000). Motivasyonun sürdürülebilmesi için aidiyet duygusunun yüksek düzeyde olması önem arz etmektedir. Özellikle üniversite de öğrenim görmekte olan öğrencilerin kendilerini kuruma ait hissetmeleri onların üniversiteye devam etmeleri ile yakından ilişkilidir (Hausmann vd., 2009). Yalnızca üniversiteye devam etme konusunda değil bir çok konuda öğrencilere fayda sağlayan ve olumlu etkileri olan bir duygudur.

Üniversite öğrencileri için aidiyet duygusu, üniversiteye bağlılıklarını destekleyen, kendisini oraya ait hissetmesine yardımcı olan, akademik başarılarına ve kariyer gelişimlerine destek olan ve kariyer hedeflerine yönelik motivasyon sağlayan sosyal, bilişsel ve çevresel etkenlerin etkileşimini gerektiren bir duygudur (Meehan ve Howells, 2019). Üniversiteye yeni başlayan gençlerin yeni bir ortama uyumu onları birçok açıdan güçlüklerle karşılaşmaya itebilmektedir. Kendisini yeni girdiği ortama ait hissetme gereksinimi karşılanmadan akademik ya da sosyal alanda bir kazanım elde etmesi zorlaşabilmektedir. Çünkü aidiyet, gençlerin kendilerini hem üniversiteye hem de üniversitede bulunan kişilere ne derece bağlı hissettikleri yönünden önem taşımaktadır (Gillen-O'Neel, 2021). Üniversiteye olan bağlılığın az olması yani aidiyetin düşük olması üniversiteyi terk etme ihtimalini de artırmaktadır (Van Gijn-Grosvenor ve Huisman, 2020).

Üniversite öğrencilerinin bulundukları kuruma bağlılık ve ait olma duygusunun yüksek olması gençlerin akademik başarılarını da olumlu anlamda etkilemektedir. Aidiyet duygusu yüksek olan üniversite öğrencilerinin akademik özgüven ve motivasyonlarının ve akademik başarılarının yüksek olduğu görülmüştür (Maunder, 2018; Sánchez vd., 2005; Slaten vd., 2016). Öğrencilerden başarı beklemeden önce kuruma olan aidiyet duygularının artırılmasının yerinde olacağı söylenebilir.

Aidiyet duygusu yalnızca akademik başarı üzerinde etkili değildir aynı zamanda gençlerin ruhsal sağlıkları ve yüksek iyi oluş düzeyleri içinde önemli bir etkidir. Karaman ve Tarım (2018), gençlerin üniversiteye karşı aidiyet duygusunun yüksek olmasının iyi oluş seviyelerini de artıracaklarını ifade etmiştir. Bazı araştırma bulguları incelendiğinde, aidiyet duygusunun az olduğu gençlerin daha fazla yalnızlık hissettikleri, sıklıkla hastalandıkları ve depresyon belirtilerinin daha fazla olduğu görülmüştür (Fisher vd., 2015). Öğrencilerin aidiyet duygularının yüksek düzeyde olması onların hem sosyal hem ruhsal anlamda olumlu etkilemektedir.

Aidiyet duygusunu karşılayamayan gençlerin internet ve sosyal medya ağlarında daha fazla vakit geçirdiği görülmektedir. Bireyler çevrimiçi ortamda sosyal ilişki kurmak ve ait olma deneyimi için, çevrim içi platformlarda daha fazla zaman harcamaktadırlar (Moody, 2001). Yani aidiyet duygusu düşük olan kişiler sosyal medya uygulamalarına daha fazla yönelmektedirler. Traş ve arkadaşları (2019), üniversite öğrencilerinin aidiyet duyguları arttıkça facebook kullanım yoğunluklarının azaldığını ifade etmiştir. Literatürde yer alan konu ile ilgili çalışma sonuçlarına dayanarak üniversite öğrencilerinin aidiyet duygusunun gençlerin akademik başarıları, ruh sağlığı ve sosyal becerileri üzerinde önemli bir rolü olduğunu söylenebilir. Bu nedenle üniversite öğrencilerinin aidiyet duygusunun gelişiminde rolü

olan faktörler üzerinde durulmasının önemli olacağı düşünülmektedir.

Araştırmada, üniversite öğrencilerinin genel aidiyet düzeylerinin çeşitli demografik değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Aidiyet kavramı birçok değişkenle ilişkilendirilebilen ve bireylerin yaşamında önemli bir temel gereksinimdir. Bu nedenle araştırmadan elde edilen sonuçların literatüre önemli katkı ve destek sağlayacağı öngörülmektedir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Üniversite öğrencilerinin genel aidiyet düzeylerinin belirlenmesi ve genel aidiyetin alt ölçeklerinin puan ortalamalarının çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesinin amaçlandığı mevcut çalışma tarama modeline göre tasarlanmıştır. Tarama modeli, geçmişte var olmuş ve halen var olmakta olan bir durumu manipüle etmeden betimlemektir (Karasar, 2009). Araştırmada üniversite öğrencilerinin aidiyet düzeylerinin alt ölçekler düzeyinde betimlenmesi amaçlanmış ve bu doğrultuda çalışılmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu 17-25 yaş aralığında olan 418'i kadın ve 88'i erkek 506 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Katılımcı öğrencilerin 225'i lisans ve 281'i önlisans öğrenim düzeyinde eğitim görmektedir. Çalışma grubu; araştırmacının en kolay ulaşabildiği katılımcılardan başlayıp, ulaşmayı hedeflediği sayıya ulaşmaya kadar veri toplaması ile örneklemin oluşturulduğu (Altunışık vd., 2010) uygun örneklem tekniği kullanılarak belirlenmiştir.

Veri Toplama Araçları

Verilerin toplanmasında “Kişisel Bilgi Formu” ve “Genel Aidiyet Ölçeği” Kullanılmıştır.

Genel Aidiyet Ölçeği

Malone ve arkadaşları (2012) tarafından geliştirilmiştir. Türkçeye uyarlama ve geçerlik, güvenirlik çalışmaları Duru (2015) tarafından yapılan ölçek, 12 maddeden oluşmaktadır. Yedili derecelendirme (Kesinlikle Katılmıyorum-Tamamen Katılıyorum) şeklinde puanlanan ölçek, “Kabul edilme/İçerilme” ve “Reddedilme/Dışlanma” olmak üzere iki boyutlu bir yapıya sahiptir. Ölçek maddelerinin ilk altı sorusu “Kabul edilme” alt ölçeğini, geri kalan altı soru ise “Reddedilme” alt ölçeğini ölçmektedir. Ayrıca “Reddedilme” alt ölçeğinin maddeleri ters çevrildiği takdirde ölçek tek boyutlu olarak da kullanılabilir. Ölçeğin geneli için hesaplanan iç tutarlılık katsayı değeri .92’dir. “Kabul edilme/İçerilme” alt ölçeği için hesaplanan iç tutarlılık katsayısı .89, “Reddedilme/Dışlanma” alt ölçeği için hesaplanan iç tutarlılık katsayısı ise .91 değerindedir. Ölçeğin maddelerine ait faktör yükleri .70 ile .82 aralığında değişmektedir. Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) sonucunda elde edilen değerlerin de kabul edilebilir uyum sınırları içerisinde yer almaktadır ($X^2/df=2.076$, RMSEA = .07, GFI = .92, TLI = .95, SRMR= .04, CFI = .96, NFI = .93, RFI = .91). bu çalışma için hesaplanan iç tutarlılık katsayı değerleri kabul edilme alt ölçeği için .87, reddedilme alt ölçeği için .89 ve ölçeğin tamamı için .91 olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Analizi

Verilerin analizinde; üniversite öğrencilerinin genel aidiyet ölçeğinin kabul edilme ve reddedilme alt ölçeklerinden aldıkları puanların ortalamalarının cinsiyete ve eğitim düzeyine göre

farklılaşmanın olup olmadığının test edilmesi maksadıyla t testi (bağımsız gruplar) kullanılmıştır. Ayrıca katılımcının yaşına, yetiştirilirken algıladığı anne-baba tutumuna, anne-babasının eğitim düzeyine ve anne-babasının birlikte yaşama durumuna bağlı olarak değişim gösterip göstermediği de tek yönlü varyans analizi ile hesaplanmıştır. Verilerin analizi, SPSS 26.00 programı ile gerçekleştirilmiştir. Veriler analiz işlemine alınmadan önce, normalliğin test edilmesi için mahanolobis uzaklık değeri hesaplanmıştır. Elde edilen değerler içerisinde uç değer tespit edilmediği için herhangi bir veri çıkarılmadan 506 katılımcı analize dâhil edilmiştir.

BULGULAR

Bu bölümde Genel Aidiyet Ölçeği'nin "Kabul Edilme" ve "Reddedilme" alt ölçeklerine ilişkin tanımlayıcı istatistiklere, normallik analizine, bağımsız örneklem t testi sonuçlarına ve ek yönlü varyans analizi sonuçlarına yer verilmiştir. Tanımlayıcı istatistikler ve normallik analizine dair sonuçlara Tablo 1'de yer verilmiştir.

Tablo 1

Değişkenlere Ait Tanımlayıcı İstatistikleri ve Normallik Analizi

Değişkenler	N	$\bar{X}$	Ss	Çarpıklık	Basıklık
Kabul Edilme	506	5.191	1.352	-.842	.357
Reddedilme	506	2.537	1.498	.999	.217

Tablo 1'de görüldüğü gibi, üniversite öğrencilerinin genel aidiyet ölçeği alt ölçekleri ortalamalarının kabul edilme ($\bar{X}=5.191$) ve reddedilme ($\bar{X}=2.537$) şeklindedir. Çarpıklık değeri ile basıklık değerleri incelendiğinde, her iki değerinde +1.5 ile -1.5 aralığında bir değerde yer aldığı ve bu durum normal dağılıma işaret etmektedir (Tabachnick ve Fidell, 2015).

Tablo 2

Genel Aidiyet Alt Ölçek Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Yönelik T-Testi Sonuçları

	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	Ss	t	p	d
Kabul Edilme	K	418	5,18	1,36	-.363	.717	.00
	E	88	5.24	1.33			
Reddedilme	K	418	2.55	1.50	.376	.707	.00
	E	88	2.48	1.51			

p<.05

Tablo 2'de üniversite öğrencilerinin cinsiyet değişkenine göre genel aidiyet alt ölçekleri olan kabul edilme ve reddedilme puan ortalamalarının anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığının tespit edilmesi için yapılan bağımsız örneklem t testi sonuçları yer almaktadır. Analiz sonuçlarına göre; üniversite öğrencilerinin kabul edilme ($d=.00$, $p=.717$, $p<.05$) ve reddedilme ($d=.00$, $p=.707$, $p<.05$) puan ortalamaları cinsiyete bağlı olarak değişim göstermemektedir. Cohen's d için etki büyüklüklerini yorumlama aralıkları küçük ($d=.02$), orta ($d=.05$) ve büyük ($d=.08$) olarak belirtmiştir (Lakens, 2013). Elde edilen değerler ise bağımsız değişkenin çok küçük olduğunu göstermektedir.

Tablo 3*Genel Aidiyet Alt Ölçek Puanlarının Eğitim Düzeyi Değişkenine Yönelik T-Testi Sonuçları*

	Eğitim Düzeyi	N	$\bar{X}$	Ss	t	p	d
Kabul Edilme	Önlisans	281	5,14	1,49	-.897	.370	.00
	Lisans	225	5.25	1.16			
Reddedilme	Önlisans	281	2.51	1.57	-.381	.703	.00
	Lisans	225	2.57	1.41			

p<.05

Üniversite öğrencilerinin eğitim düzeylerine göre genel aidiyet alt ölçekleri olan kabul edilme ve reddedilme puan ortalamalarının anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığı bağımsız örneklem t testi ile incelenmiş ve elde edilen sonuçlar tablo 3'te sunulmuştur. T testi sonuçlarına göre; üniversite öğrencilerinin kabul edilme ($d=.00$, $p=.370$, $p<.05$) ve reddedilme ($d=.00$, $p=.703$, $p<.05$) puan ortalamaları eğitim düzeyi değişkenine göre farklılaşmamaktadır. Elde edilen değerler ise bağımsız değişkenin etkisinin çok küçük olduğunu göstermektedir (Lakens, 2013).

Tablo 4*Genel Aidiyet Alt Ölçek Puanlarının Yaş Değişkenine Göre Değişimi*

	Kaynak	KT	Sd	KO	F	P	η^2
Kabul Edilme	Gruplar arası	28,465	9	3,163			
	Grup içi	894,568	496	1.804	1.754	.075	.03
	Toplam	923,033	505				
Reddedilme	Gruplar arası	22,608	9	2,512			
	Grup içi	1110,179	496	2,238	1.222	.345	.02
	Toplam	1132,787	505				

p<.05

Tablo 4'te, üniversite öğrencilerinin yaş değişkenine göre genel aidiyet alt ölçekleri olan kabul edilme ve reddedilme puan ortalamalarının anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığının tespitine yönelik yapılan tek yönlü varyans analizi sonuçları yer almaktadır. Üniversite öğrencilerinin kabul edilme ($\eta^2 = .03$, $p=.075$, $p<.05$) ve reddedilme ($\eta^2 = .02$, $p=.345$, $p<.05$) alt ölçeklerinin puan ortalamalarının yaş değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaşma görülmemiştir. Etki büyüklükleri incelendiğinde ise her iki alt ölçeğin η^2 değerleri küçük düzeyde bir etki büyüklüğüne işaret etmektedir (Cohen, 2013; Lakens, 2013). Cohen (2013), eta kare (η^2) için etki büyüklüklerini küçük ($\eta^2 = .01$), orta ($\eta^2 = .06$) ve büyük ($\eta^2 = .14$) olarak belirtmiştir. Korelasyon oranı, η (eta), bağımlı ve bağımsız değişken arasındaki ilişki derecesini ölçmektedir; korelasyon oranının karesi, η^2 (eta kare) ise farklılaşma oranını ifade etmektedir (Richardson, 2011).

Tablo 5

Genel Aidiyet Alt Ölçek Puanlarının Algılanan Anne Tutumu Değişkenine Göre Değişimi

	Kaynak	KT	Sd	KO	F	P	η^2
Kabul Edilme	Gruplar arası	76,109	8	9,514			
	Grup içi	846,923	497	1,704	5.583	.000	.08
	Toplam	923,033	505				
Reddedilme	Gruplar arası	87,034	8	10,879			
	Grup içi	1045,752	497	2,104	5.170	.000	.08
	Toplam	1132,787	505				

$p < .05$

Tablo 5 incelendiğinde, üniversite öğrencilerinin algılanan anne tutumuna göre genel aidiyet alt ölçekleri olan kabul edilme ve reddedilme puan ortalamalarının anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığına yönelik yapılan tek yönlü varyans analizi sonuçları görülmektedir. Üniversite öğrencilerinin kabul edilme puan ortalamaları algılanan anne tutumuna göre anlamlı düzeyde farklılaşma göstermektedir ($\eta^2=.08$, $p=.000$, $p<.05$). Aynı şekilde reddedilme alt ölçeğinin puan ortalamalarının da algılanan anne tutumuna göre anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmüştür ($\eta^2=.08$, $p=.000$, $p<.05$). Elde edilen değerler orta düzeyde bir etki büyüklüğüne işaret etmektedir (Cohen, 2013; Lakens, 2013).

Tablo 6

Genel Aidiyet Alt Ölçek Puanlarının Algılanan Baba Tutumu Değişkenine Göre Değişimi

	Kaynak	KT	Sd	KO	F	P	η^2
Kabul Edilme	Gruplar arası	59,160	8	7,395			
	Grup içi	863,873	497	1.738	4,254	.000	.06
	Toplam	923,033	505				
Reddedilme	Gruplar arası	99,103	8	12,388			
	Grup içi	1033,684	497	2,080	5,956	.000	.09
	Toplam	1132,787	505				

$p < .05$

Üniversite öğrencilerinin algılanan baba tutumuna göre genel aidiyet alt ölçekleri olan kabul edilme ve reddedilme puan ortalamalarının anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığının test edilmesi için tek yönlü varyans analizi yapılmıştır. Elde edilen sonuçlara tablo 6'da yer verilmiştir. Üniversite öğrencilerinin kabul edilme ($\eta^2=.06$, $p=.000$, $p<.05$) ve reddedilme ($\eta^2=.09$, $p=.000$, $p<.05$) puan ortalamalarının yetiştirilme sürecinde algılanan baba tutumuna bağlı olarak anlamlı düzeyde değişim gösterdiği görülmüştür. Elde edilen değerler kabul edilme ($\eta^2=.06$) ve reddedilme ($\eta^2=.09$) alt ölçekleri için orta düzeyde bir etki büyüklüğüne işaret etmektedir (Cohen, 2013; Lakens, 2013).

Tablo 7*Genel Aidiyet Alt Ölçek Puanlarının Anne Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre Değişimi*

	Kaynak	KT	Sd	KO	F	P	η^2
Kabul Edilme	Gruplar arası	26,053	6	4,342			
	Grup içi	896,980	499	1.798	2.416	.026	.03
	Toplam	923,033	505				
Reddedilme	Gruplar arası	25,511	6	4,252			
	Grup içi	1107,275	499	2.219	1.916	.076	.02
	Toplam	1132,787	505				

p<.05

Tablo 7 incelendiğinde, üniversite öğrencilerinin annelerinin eğitim düzeyine göre genel aidiyet alt ölçekleri olan kabul edilme ve reddedilme puan ortalamalarının anlamlı düzeyde farklılık olup olmadığına ilişkin yapılan tek yönlü varyans analizi sonuçları görülmektedir. Üniversite öğrencilerinin kabul edilme puan ortalamalarının anne eğitim düzeyine göre anlamlı düzeyde farklılaşmaktadır ($\eta^2=.03$, $p=.026$, $p<.05$). Elde edilen değerler, küçük düzeyde bir etki büyüklüğüne işaret etmektedir (Cohen, 2013; Lakens, 2013). Ancak, reddedilme alt ölçeğinin puan ortalamalarının anne eğitim düzeyine göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı saptanmıştır ($\eta^2=.02$, $p=.076$, $p<.05$). elde edilen η^2 değeri küçük düzeyde bir etki büyüklüğü olduğunu göstermektedir (Cohen, 2013; Lakens, 2013).

Tablo 8*Genel Aidiyet Alt Ölçek Puanlarının Baba Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre Değişimi*

	Kaynak	KT	Sd	KO	F	P	η^2
Kabul Edilme	Gruplar arası	18,181	6	3,030			
	Grup içi	904,851	499	1.813	1.671	.126	.02
	Toplam	923,033	505				
Reddedilme	Gruplar arası	26,518	6	4,420			
	Grup içi	1106,268	499	2,217	1.994	.065	.02
	Toplam	1132,787	505				

p<.05

Tablo 8’de, üniversite öğrencilerinin babalarının eğitim düzeyine göre genel aidiyet alt ölçekleri olan kabul edilme ve reddedilme puan ortalamalarının anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığını test edebilmek için yapılmış olan tek yönlü varyans analizi sonuçları görülmektedir. Üniversite öğrencilerinin kabul edilme ($\eta^2=.02$, $p=.126$, $p>.05$) ve reddedilme ($\eta^2=.02$, $p=.065$, $p<.05$) alt ölçeklerinin puan ortalamaları baba eğitim düzeyine göre farklılaşmamaktadır. Elde edilen η^2 değeri, küçük düzeyde etki büyüklüğüne işaret etmektedir (Cohen, 2013; Lakens, 2013).

Tablo 9

Genel Aidiyet Alt Ölçek Puanlarının Anne-Baba Birlikte Yaşama Durumu Değişkenine Göre Değişimi

	Kaynak	KT	Sd	KO	F	P	η^2
Kabul Edilme	Gruplar arası	18,550	4	4,637			
	Grup içi	904,483	501	1.805	2.569	.037	.02
	Toplam	923,033	505				
Reddedilme	Gruplar arası	14,123	4	3,531			
	Grup içi	1118,664	501	2.233	1.581	.178	.02
	Toplam	1132,787	505				

p<.05

Üniversite öğrencilerinin anne ve babalarının birlikte yaşama durumuna yönelik genel aidiyet alt ölçekleri olan kabul edilme ve reddedilme puan ortalamalarının anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığının tespiti için tek yönlü varyans analizi yapılmıştır. Analizden elde edilen sonuçlara tablo 9’da yer verilmiştir. Üniversite öğrencilerinin kabul edilme alt ölçeğinin puan ortalamaları ile anne-babanın birlikte yaşama durumuna arasında anlamlı düzeyde farklılaştığı bulunmuştur ($\eta^2=.02$, $p=.037$, $p<.05$). Ancak, reddedilme alt ölçeğinin puan ortalamalarının anne-babanın birlikte yaşama durumuna bağlı olarak farklılaşmadığı görülmüştür ($\eta^2=.02$, $p=.178$, $p<.05$). Elde edilen η^2 değeri, küçük düzeyde etki büyüklüğüne işaret etmektedir (Cohen, 2013; Lakens, 2013).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmada, üniversite öğrencilerinin genel aidiyet düzeylerinin belirlenmesi ve genel aidiyetin alt ölçekleri ile çeşitli değişkenler arasındaki ilişkilerin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, öğrencilerin genel aidiyet düzeylerinin cinsiyet, eğitim düzeyi, yaş, algılanan anne-baba tutumu, anne-baba eğitim düzeyi ve anne-babanın birlikte yaşama durumu değişkenlerine göre farklılaşma gösterip göstermediği incelenmiştir.

Üniversite öğrencilerinin genel aidiyet ölçeğinin alt ölçeklerinden aldıkları puanların cinsiyetlerine göre herhangi bir farklılaşma göstermediği görülmüştür. Fakat mevcut çalışma grubunun %82,6’sı kadın katılımcılardan oluşmaktadır. Bu durumun cinsiyetler arası değişimin hesaplanmasında istatistiksel gücü zayıflatabileceği ve genellenebilirliği sınırlandırabileceği öngörülmektedir. Yapılan çalışmaların sonuçları incelendiğinde ise benzer bulgulara rastlanmıştır. Aidiyet düzeyi ile cinsiyet arasında bir farklılaşma bulunmamaktadır (Ada vd., 2016; Arslan, 2023; Hallers-Haalboom vd., 2014; Özdaş, 2017). Literatürde konu ile ilgili yapılan çalışmaların mevcut araştırma sonucunu desteklediği görülmektedir. Yani üniversite öğrencilerinde kadın ya da erkek olmak, aidiyet duygusunun gelişiminde ya da aidiyet düzeyinde herhangi bir değişiklik oluşturmamaktadır.

Aidiyet duygusu, üniversiteye yeni başlayan ve bu sebeple yeni ortama uyum sağlama, gruba dâhil olma çabası içindeki öğrenciler için kritik ve hayati bir öneme sahiptir ancak birinci sınıflarla sınırlı değildir aidiyet kariyer yolculuğu boyunca devam etmekte olan bir süreçtir (Maunder, 2018). Üniversitenin birinci sınıfında kuruma uyum ve alışma ile geçen zaman sonraki yıllarda biraz daha farklılaşmaktadır. Üniversitede öğrenim görülen yılın fazla olması aidiyet duygusunun düzeyinde bir rol oynama durumuna bakılmak istenmiştir. Bu nedenle mevcut araştırmada, önlisans ve lisans eğitim düzeyindeki öğrencilerinin aidiyet düzeylerinin farklılaşma gösterip göstermediği incelenmiştir. Bulgular, önlisans ve lisans öğrencilerinin aidiyet düzeylerinde bir farklılaşmaya rastlanmadığını göstermiştir. Büyükalım (2020) çalışmasında aile aidiyeti ile sınıf düzeyi arasında bir ilişkinin olmadığını belirtmiştir.

Araştırma sonucunda, öğrencilerin aidiyet düzeyleri yaşlarına bağlı olarak farklılaşma göstermediği görülmüştür. Arslan (2023), sağlık kurumları çalışanları üzerinde yaptığı çalışmada yaş değişkeni ile aidiyet düzeyi arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmadığını belirtmiştir. Benzer şekilde Ada ve arkadaşları (2016), beden eğitimi öğretmen adaylarının bölüme yönelik aidiyet düzeylerini incelemeyi amaçladıkları çalışmalarında yaş ile aidiyet arasında bir farklılaşma bulunmadığını ifade etmiştir. Literatürdeki benzer çalışmaların sonuçları mevcut çalışma sonucunu destekler niteliktedir (Elciyar ve Küçük, 2020).

Mevcut araştırmada, öğrencilerin genel aidiyet ölçeğinin alt ölçekleri olan kabul edilme ve reddedilmeden aldıkları puanlar, algıladıkları anne-baba tutumuna göre farklılaşma gösterdiği görülmüştür. Benzer bir çalışma sonucu olarak Çeçen (2008), anne-babasının tutumunu otoriter olarak bildiren kişilerin demokratik bildirenlere kıyasla kendilerini daha yalnız hissettiklerini tespit etmiştir. Özler-Ervüz ve Öztürk (2024) genel aidiyet ile ebeveyn tutumları arasındaki ilişkiyi inceledikleri çalışmalarında, koruyucu ve demokratik tutumu algılayan bireylerin aidiyet düzeyinin azaldığını, otoriter algılayan bireylerin ise aidiyetinin yüksek olduğunu belirtmiştir. Benzer şekilde Büyükalim (2020), üniversite öğrencilerinin aidiyet düzeylerinin algıladıkları ebeveyn tutumuna bağlı olarak farklılaşma gösterdiğini ifade etmiştir. Literatürdeki çalışma sonuçları mevcut çalışma sonucunu desteklemektedir.

Bu araştırmada, aidiyetin kabul edilme alt ölçeği anne eğitim düzeyine göre anlamlı derecede farklılaştığı görülmüştür. Fakat reddedilme alt ölçeğine göre bir farklılaşma bulunmamıştır. Pedler ve arkadaşları (2022) çalışmalarında, ebeveynleri üniversite mezunu olanlar ile ebeveynleri üniversite mezunu olmayan öğrencilerin aidiyet düzeyinde anlamlı bir farklılaşma olduğunu belirtmiştir. Balak (2017) ilkökul öğrencileri üzerinde yürüttüğü çalışmasında, annenin eğitim durumu ile okula aidiyet düzeyi arasında anlamlı bir fark bulmuştur. Mevcut araştırmada, baba eğitim düzeyi ile aidiyetin alt ölçekleri arasında anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir. Literatürdeki çalışmaların sonuçlarının mevcut çalışma sonucunu destekler nitelikte olduğu söylenebilir (Balak, 2017; Büyükalim, 2020).

Mevcut araştırmada, genel aidiyetin alt ölçeği kabul edilme düzeyinin öğrencilerin ebeveynlerinin birlikte yaşama durumuna bağlı olarak farklılaşma gösterdiği görülmüştür. Ancak reddedilme alt ölçeği ile arasında bir fark bulunmamıştır. Büyükalim (2020), ebeveynleri birlikte yaşayan üniversite öğrencilerinin aile aidiyet düzeyinin anne babası ayrı yaşayan üniversite öğrencileri ile kıyaslandığında daha yüksek olduğunu belirtmiştir. Dursun (2021) suça sürüklenen çocuklar üzerinde yürüttüğü çalışmasında anne babası birlikte yaşayıp yaşamam durumuna göre aile aidiyet düzeylerinin farklılaştığını ifade etmiştir. Literatürdeki çalışmalar mevcut çalışma bulgularını destekler niteliktedir.

Yükseköğretim kurumlarında aidiyet duygusu kritik bir öneme sahiptir ve üniversite öğrencilerinin akademik motivasyonunu, başarısını ve ruh sağlığını önemli ölçüde etkilemektedir. Bu nedenle aidiyet hissi yükseköğretimde temel bir ihtiyaç olarak değerlendirilebilir. Bununla ilgili çalışmalar, faaliyet ve eğitimler verilebilir. Üniversite öğrencilerinin kendilerini kuruma ait hissedebilmeleri açısından risk oluşturabilecek etkenlerin ortadan kaldırılması ya da en azından en aza indirilmesi konusunda çalışmalar yapılabilir. Bireyin kendini keşfedememiş olmasının ve odağını etrafına çevirmesine engel olan sorunlarının, aidiyet duygusunun oluşmasına engel teşkil edebilecek önemli sorunlardan olduğu söylenebilir. Bu konuda yapılabilecek çalışmaların başında öğrencilere sağlanacak olan psikolojik danışma hizmetleri gelmektedir. Bu hizmetlerin sunulmasının öğrencinin kendini farkedebilmesi, keşfedebilmesi ve var olan sorunları ile baş edebilmesi için yol gösterici olacaktır. Kendini keşfeden ve sorunlarına çözüm bulmuş olan öğrencileri odağını çevrelerine ve çevredeki aktivitelere çevirebileceklerdir. Örneğin; üniversitede kurulan öğrenci topluluklarına katılım sağlanmasının aidiyet duygusunu artırmayı sağlayabilir. Ayrıca, aidiyet ile ilgili üniversite öğrencileri

üzerinde daha fazla araştırma yapılmasının alana ve alan çalışanlarına fayda sağlayacağı öngörülmektedir.

Etik Onay

Bu araştırma, Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulunun 04.10.2024 tarih ve 2024/756 sayılı karar onayı ile yürütülmüştür.

Çıkar Çatışması

Araştırmacıların araştırma ile ilgili diğer kişi ve kurumlarla herhangi bir kişisel ve finansal çıkar çatışması yoktur.

REFERANSLAR

- Ada, E. N., Karabekmez, S., Alp, H. ve Pehlevan, Z. (2016). Beden eğitimi öğretmen adaylarının okudukları bölüme ilişkin aidiyet duygusunun farklı değişkenlere göre incelenmesi. *Türkiye Klinikleri Spor Bilimleri Dergisi*, 8(2), 57-65. [https://doi: 10.5336/sportsci.2015-48620](https://doi.org/10.5336/sportsci.2015-48620)
- Altunışık, R., Coşkun, R., Bayraktaroğlu, S. & Yıldırım, E. (2010). *Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri SPSS uygulamalı*. Sakarya Yayıncılık.
- Arpacı, İ., Kesici, Ş. ve Baloğlu, M. (2018). Individualism and internet addiction: the mediating role of psychological needs. *Internet Research*, 28(2), 293-314. [https://doi: 10.1108/IntR-11-2016-0353](https://doi.org/10.1108/IntR-11-2016-0353)
- Arslan, A. (2023). *Sağlık kurumlarında yetenek yönetimi uygulamalarının çalışanların aidiyet duygusuna etkileri; Çanakkale ili örneği* [Yüksek Lisans Tezi], Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi.
- Balak, D. (2017). *İlkokul öğrencilerinin duygusal zekâ düzeyleri ile akran zorbalığı ve okula aidiyet duyguları arasındaki ilişkinin incelenmesi* [Yüksek lisans tezi], Marmara Üniversitesi.
- Cohen, J. (2013). *Statistical power analysis for the behavioral sciences*. Routledge.
- Büyükalim, M. (2020). *Üniversite öğrencilerinde genel aidiyet, nomofobive yaşam doyumu arasındaki yordayıcı ilişkiler* [Yüksek Lisans Tezi], Necmettin Erbakan Üniversitesi.
- Çeçen, R. (2008). Öğrencilerin cinsiyetlerine ve anababa tutum algılarına göre yalnızlık ve sosyal destek düzeylerinin incelenmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*. 6(3), 415–431.
- Dursun, Y. (2021). Suça sürüklenen çocukların bağlanma stilleri ve aile aidiyetleri. *Sosyal Politika ve Sosyal Hizmet Çalışmaları Dergisi*, 2(1), 1-29.
- Elciyar, K. ve Küçük, M. (2020). Sosyal ağ kullanımı: sosyal kazanımlar, kendini gerçekleştirme ve aidiyet. *Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi* (33), 198-210. <https://doi.org/10.31123/akil.617079>
- Fisher, L., Overholser, J., Ridley, J., Braden, A. & Rosoff, C. (2015). From the outside looking in: Sense of belonging, depression, and suicide risk. *Psychiatry*, 78(1), 29–41. [https://doi: 10.1080/00332747.2015.1015867](https://doi.org/10.1080/00332747.2015.1015867)
- Gillen-O'Neel, C. (2021). Sense of belonging and student engagement: A daily study of first-and continuing-generation college students. *Research in Higher Education*, 62(1), 45-71. <https://doi.org/10.1007/s11162-019-09570-y>
- Hagerty, B. M., Lynch-Sauer, J., Patusky, K. L., Bouwsema, M. & Collier, P. (1992). Sense of belonging: A vital mental health concept. *Archives of Psychiatric Nursing*, 6(3), 172-177. [https://doi.org/10.1016/0883-9417\(92\)90028-H](https://doi.org/10.1016/0883-9417(92)90028-H)
- Hallers-Haalboom, E. T., Mesman, J., Groeneveld, M. G., Endendijk, J. J., Berkel, S. R., Pol, L. D. & Bakermans-Kranenburg, M. J. (2014). Mothers, fathers, sons, and daughters: Parental sensitivity in families with two children. *Journal of Family Psychology*, 28, 138-147.

<https://doi.org/10.1037/a0036004>

- Hausmann, L. R., Ye, F., Schofield, J. W. & Woods, R. L. (2009). Sense of belonging and persistence in White and African American first-year students. *Research in Higher Education*, 50, 649-669. <https://doi.org/10.1007/s11162-009-9137-8>
- Hill, L. H. (2006). Sense of belonging as connectedness, American Indian worldview, and mental health. *Archives of Psychiatric Nursing*, 20(5), 210–216. <https://doi.org/10.1016/j.apnu.2006.04.003>
- Karaman, Ö. & Tarım, B. (2018). Investigation of the correlation between belonging needs of students attending university and well-being. *Universal Journal of Educational Research*, 6(4), 781-788.
- Karasar, N. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Nobel Yayın Dağıtım.
- Lakens, D. (2013). Calculating and reporting effect sizes to facilitate cumulative science: a practical primer for t-tests and ANOVAs. *Frontiers in Psychology*, 4, 1-12. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2013.00863>
- Malone, G. P., Pillow, D. R., & Osman, A. (2012). The general belongingness scale (GBS): Assessing achieved belongingness. *Personality and Individual Differences*, 52(3), 311-316. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2011.10.027>
- Maslow, A. H. (1968). *Toward a psychology of being*. New York: Van Nostrand.
- Maunder, R. E. (2018). Students' peer relationships and their contribution to university adjustment: The need to belong in the university community. *Journal of Further and Higher Education*, 42(6), 756-768. <https://doi.org/10.1080/0309877X.2017.1311996>
- Meehan, C. & Howells, K. (2019). In search of the feeling of 'belonging' in higher education: Undergraduate students transition into higher education. *Journal of Further and Higher Education*, 43(10), 1376-1390. <https://doi.org/10.1080/0309877X.2018.1490702>.
- Moody, E. J. (2001). Internet use and its relationship to loneliness. *CyberPsychology & Behavior*, 4(3), 393-401. <https://doi.org/10.1089/109493101300210303>
- Özdaş, İ. (2017). *Yetişkinlerde ait olma ihtiyacı, psikolojik dayanıklılık ve yaşam doyumu arasındaki ilişkinin incelenmesi* [Yüksek lisans tezi]. Beykent Üniversitesi.
- Özler-Ervüz, F. ve Öztürk, M. (2024). Üniversite öğrencilerinin genel aidiyet duygularının belirleyicileri: anne-baba tutumları ve bağlanma stilleri. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 35(3), 493-513. <https://doi.org/10.33417/tsh.1254040>
- Pedler, M. L., Willis, R. & Nieuwoudt, J. E. (2022). A sense of belonging at university: Student retention, motivation and enjoyment. *Journal of Further and Higher Education*, 46(3), 397-408. <https://doi.org/10.1080/0309877X.2021.1955844>
- Richardson, J. T. (2011). Eta squared and partial eta squared as measures of effect size in educational research. *Educational Research Review*, 6(2), 135-147. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2010.12.001>

- Ryan, R. M. & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55(1), 68–78. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.68>
- Slaten, C. D., Ferguson, J. K., Allen, K. A., Brodrick, D. V. & Waters, L. (2016). School belonging: A review of the history, current trends, and future directions. *The Educational and Developmental Psychologist*, 33(1), 1-15. <https://doi.org/10.1017/edp.2016.6>
- Sánchez, B., Colón, Y. & Esparza, P. (2005). The role of sense of school belonging and gender in the academic adjustment of Latino adolescents. *Journal of Youth and Adolescence*, 34(6), 619–628. <https://doi.org/10.1007/s10964-005-8950-4>
- Tabachnick, B. G. & Fidell, L. S. (2015). *Çok Değişkenli İstatistiklerin Kullanımı* (Çev. Ed. M. Baloglu). Nobel Akademi.
- Taş, Z., Öztemel, K., & Baltacı, U. (2019). Role of problematic Internet use, sense of belonging and social appearance anxiety in facebook use intensity of university students. *International Education Studies (IES)*, 12(8), 1-10. <https://doi.org/10.5539/ies.v12n8p1>
- van Gijn-Grosvenor, E. L. & Huisman, P. (2020). A sense of belonging among Australian university students. *Higher Education Research & Development*, 39(2), 376-389. <https://doi.org/10.1080/07294360.2019.1666256>

EXTENDED ABSTRACT

Introduction: Humans are beings with a social aspect that supports life satisfaction. Individuals need to have their social needs met, such as owning the place they are in, feeling like they belong there, and being accepted by the people there. The concept of belonging is also expressed as the individual's involvement in an environment and the experience of participating in that environment (Hagerty et al., 1992). The sense of belonging is a concept that is one of the basic needs of individuals and an element of social/emotional commitment (Hill, 2006). The sense of belonging plays an important role in the motivation, efficiency and success of individuals in workplaces and educational institutions (Ryan & Deci, 2000). Especially for university students, feeling that they belong to the institution is closely related to their attendance at the university (Hausmann et al., 2009). For university students, the sense of belonging is a feeling that requires the interaction of social, cognitive and environmental factors that support their commitment to the university, help them feel like they belong there, support their academic success and career development, and provide motivation towards their career goals (Meehan & Howells, 2019). Based on the results of studies on the subject in the literature, it can be said that the sense of belonging of university students has an important role in the academic success, mental health and social skills of young people. Therefore, it is thought that it would be important to focus on the factors that play a role in the development of the sense of belonging of university students. The aim of the study was to examine the general sense of belonging of university students in terms of various demographic variables. The concept of belonging is an important basic need in the lives of individuals and can be associated with many variables. Therefore, it is anticipated that the results obtained from the study will provide significant contribution and support to the literature.

Method: The current study, which aims to determine the general sense of belonging of university students and to examine whether the mean scores of the subscales of general sense of belonging differ according to various variables, was designed according to the screening model. The aim of the study was to describe the belonging levels of university students at the sub-scale level and the study was conducted in this direction. The study group consists of 506 university students, 418 female and 88 male, aged between 17 and 25. 225 of the participating students are studying at undergraduate level and 281 are studying at associate degree level. "Personal Information Form" and "General Belonging Scale" were used to collect data. In the analysis of the data; independent groups t-test was used to test whether the mean scores of university students from the acceptance and rejection subscales of the general belonging scale differed according to gender and level of education. In addition, whether there was a difference according to age, parental attitudes, parental education level and whether the parents lived together was calculated with ANOVA.

Findings: It was observed that the scores of university students on the subscales of the general belonging scale did not show any difference according to their gender. It has been shown that there is no difference in the levels of belonging of associate and undergraduate students. Similarly, it has been observed that the levels of belonging of the students do not differ depending on their age. In the current study, it was observed that the scores students received from the acceptance and rejection subscales of the general belonging scale differed according to their perceived parental attitudes. In this study, it was found that the acceptance subscale of belonging differed significantly according to the mother's education level. However, no difference was found according to the rejection subscale. In the present study, it was observed that the level of acceptance of the general belonging subscale varied depending on the cohabitation status of the students' parents. However, no difference was found with the rejection subscale.

Discussion: The students' acceptance and rejection score averages do not differ according to gender, education level, age and father's education level. There are studies in the literature that support the research findings (Ada et al., 2016; Arslan, 2023; Büyükalim, 2020; Hallers-Haalboom et al., 2014; Özdaş, 2017). There were significant differences in the average scores of acceptance and rejection of university students according to the perceived attitudes of parents and the level of education of the mother. There are study findings supporting the results of the current study in the literature (Balak, 2017; Çeçen, 2008; Özler-Ervüz and Öztürk, 2024). Considering the findings obtained in this study, the average scores of acceptance and rejection did not differ according to the father's education level. The father's education level does not cause a change in the individual's level of belonging (Balak, 2017; Büyükalim, 2020). While there is a significant difference in the average acceptance scores according to the cohabitation of the parents, the average rejection scores do not differ. It is stated that individuals whose parents live together have a higher sense of belonging. (Büyükalim, 2020; Dursun, 2021).

Conclusion: The sense of belonging is of critical importance in higher education institutions and significantly affects the academic motivation, success and mental health of university students. Therefore, the sense of belonging can be considered a basic need in higher education. The students' acceptance and rejection scores do not differ according to gender, education level, age and father's education level. However, a significant change was found according to perceived parental attitude, mother's education level and parents' living together status. It is seen that the levels of belonging of university students change depending on some demographic variables.

Recommendation: Training can be provided and studies can be conducted on developing a sense of belonging. Studies can be conducted on eliminating or at least minimizing the factors that may pose a risk to university students in terms of feeling like they belong to the institution. In addition, it is anticipated that more research on university students regarding belonging will benefit the field and field workers.